

Родена съм в гр. Кюстендил през 1886 г. В родния си град завърших първоначално образование и прогимназия, след което се записах в женското петокласно училище. После ме изпратиха да уча при брат си в Женева в професионално училище. След две години се завърнах от Женева, ожених се и живях продължително време в Кюстендил. мъжа ми беше офицер, стигна до чин полковник. С него обиколих много градове - Ст. Загора, Търново, Видин, Н. Загора и др.

В характера на Бързачки имаше нещо особено. Учениците не го обичаха, защото беше много взискателен и строг. Към 1910г. учениците от гимназията и от педагогическото училище вдигнаха срещу него голяма стачка. Беше подвижен човек, приказваше много, пееше. Ходеше все с чадър, имаше самочувствието на добър литератор. Все в суртук ходеше /в редингот/. С по-големия си син /който беше банков чиновник/ семейството беше скарано по наследствени работи. Майката почина след бащата и този им син не отиде на погребението ѝ.

Помня, че когато сестрата на Веса се женеше за Бързачки, я доведоха с файтон от Дупница.

Яне Сандански е издал в Кюстендил у Бързачки.

С Веса учихме заедно в 4-ти и 5-ти клас на Кюстендилското девическо непълно училище. После тя отиде да учи в София.

Като че ли съм чувала, че Веса и Тотьо са се видели още в София.

И сем. на Бързачки и Харизановите имат нещо особено в характера си.

Като ученичка Веса се учеше добре.

Харизанови не бяха много добре материално. Живееха скромно. Веса беше пъргава, жива. С нея бяхме доста палави, обичахме много да играем след училище.

Веднаж след като се ожени за Тотьо бяхме с мъжа си в Дупница. Излязохме да се разходим по двойки. Веса не беше в добро настроение. Чувствувах се, че има какво да каже, че нещо ѝ тежи. За Тотьо мъжа ми казваше, че работи и се проявява добре като офицер, че и е прилика. Но на тази среща и той беше като парен. Може би мислеше, че сега дя говори гротив него.

Една позната ми казваше, че когато изнесла 40-те дена на Тотьо, Веса дошла като извадена от кутия. Всички се почудили като я видели, защото него го обичаха в Дупница. Не беше скромна